

فلسفه

لایب نیز

۴

علم آقای زیع‌الله صفا

ج — ا نوع و عدد موناد اگر ما برای احصاء موناد های طبقات مختلف وجودات کاملاً ا نوع را ذکر کردیم فقط از جهت توضیح و تبیین است دلا منادها از لحاظ صرف جوهر و حقیقت جمله‌گی بریک منوالند و نمیتوان آنها را بدسته، هائی تقسیم کرد و سپس نام نوع بر هریک نهاد بلکه مراد ما از ذکر ا نوع موناد یا ان منادهای حیوانی و نباتی و جمادی است.

موناد فقط خاص اجسام حیوانی نیست بلکه نباتات و حتی اجسامی که دارای نمو حیوانی و نباتی نیز نمیباشند از آن بهره مندند. علاوه بر این رای هر یک از اجزاء اجسام تا کوچکترین آن را میتوان منادی تصور نمود. مثلما برای جسم ما منادهای مختلفی است: آنکه از همه مهمتر و مشرف بر تمام منادهای دیگر است همانست که بنام «روح» خوانده میشود. علاوه بر روح برای هریک از اعضاء اصلی ما یک مناد و برای اعضاء دیگر نیز یک مناد، و برای هر یک از رشته های عضلانی و استخوانی نیز یک مناد و حتی برای هریک از سلولهای زندۀ جسم نیز یک مناد باید تصور شود. وبالآخره: همانقدر که در عالم محسوس نقطه ریاضی میتوان تصور نمود بهمان اندازه نیز باید بوجود مناد معتقد شد. متنهی عده منادهای از این منادها دارای درکهای صریح وجودانی میباشند.

از میان منادها فقط روح^۱ بشری دارای درکهای فکری است و روح حیوانی جز از دسته دوم در کهای یعنی احساساتی که با وجود آن همراه باشند بپرهای ندارند متشیی این احساسات در حیواناتی که در درجات بالاتر قرار گرفته اند روشن تر است و در نزد حیوانات بست هرجه فروتن آئیم تاریکتر و مبهم ترمی شود . ادرالک مناد های نباتات چندان ضعیف و تاریک و مبهم است که مارا یا رای تصور آن نیز نمی باشد و قی المثل بپرسی از خاطرات بسیار کم و مغقول و منسی ما شبیه است که بهیچ روحی نمیتوانیم در نفس خویش پیدا کردن آن دست یابیم ، در جمادات نیز ادرالک منادها مطلقاً تاریک و مبهم است .

د — مناد و عالم مادی چون هریک از منادها تصویری از عالم در خود داشته و در ضمن از هیچیک از منادها

با اشیاء دیگر تأثیری نمی بذیرد ناجار دنیا بتعداد بی نهایت منادها دارای تصاویر لانهایه است و بعبارت دیگر بهمان اندازه که مناد وجود دارد عالم متصور و مرتب موجود است^۲ متشیی در هر مناد قسمتی از عالم بوجهی روشن تر و واضح‌تر توضیح و تبیین میشود و این نتیجه همان احساس صریح وجودی است که مناد را نسبت بهیچ هائی که با جسم او رابطه مستقیم دارند . حاصل است . از طرفی چون هر مناد قسمتی از عالم را مشخصاً ادرالک میکند باید گفت که تمام عالم بطور مشخص تبیین و توضیح شده است متشیی برخی از آنها در عدد معینی از منادها و برخی دیگر در دسته مشخص دیگر . بنابراین برای آنکه عالم بتمام و بطور مشخص در منادها منعکس شود منادهای متعدد و بی نهایتی لازم است . چنانکه قی المثل شهری را در نظر آوریم بوسیله یک مناد تصویر مشخص آن امکان نمی بذیرد و اگر فرض کسی در اطاق خود در طهران باشد، تنها باطراف جسم خود که محل مناد روح اوست یعنی اطاق خویش علم مشخص دارد و گذرندگان از دیوارهای اطاق و خانه‌ها و گذرندگان دیگر از کوی او و عده زیاد دیگر از تمام اطراف و ایناء و زوایای شهر صورت

۱ — لاپنیز روح را منادی میداند که احساسات مخصوص اوست و نفس را

منادی شمرد که قابل شناختن حقیقت باشد .

مشخص در مناد روح خویش دارند و بنابراین برای اینکه طهران تمام است و بطور مشخص

در منادها منعکس و مصور باشد بیش از باقصد هزار مناد روح لازم است.

ه — منظور غائی مناد مواد سراسر عالم را احساس و ادراک می کند ولی این ادراک او چنانکه دیده ایم

تنها نسبت بقسمت بسیار مجددی از عالم که با محل او رابطه دارد روش و صریح است. جسم ما قسمتی از عالم است که «مناد» ما یعنی «روح» ما قبل از هر یک از اجزاء دیگر جهان آنرا احساس مینماید و بقیه اجزاء عالم تنها بوسیله و واسطه آن مشهود و مدرك آنست. همچنانکه وقتی تنها در اطاقی باشیم اول چیزی که در ظر ما مشهود است جسم ماست و سپس میزی که در جلوی این جسم و مبلی که بر اطراف آن و دیوارهای که بر اطراف این ازث وبالآخره درها و پنجره هایی که بر دیوارها دیده میشود. و همچنین اگر تنها در حرکت و تفروج باشیم اول چیز محسوس و مشهود جسم ماست که در حرکت و طی طریق است. و در اطراف آن درختان، خانه ها و افراد دیگر. بنابراین مناد، بوسیله یک جسم که برآن وجود اتصال در ماده، مفهوم عالم تمام است، مجسم میشود و بالتجهیز برآن تجسم این جسم که به نحو خاصی بوی وابسته و ویژه اوت است، تمام عالم را مجسم ماخته است. و لایینیز همین احساسی را که ویژه هر منادیست منظور غائی آن مینامد، پس منظور غائی مناد یعنی جسم.

از طرفی میدانیم که عده‌ی نهایتی از مناد وجود دارد و هر جا که جسمی ذوب بعد میباشیم میتوانیم وجود مناد های را نیز پذیریم. هر یک از این منادها همان عالمیرا که مناد ما، فسر و آئینه آنست تفسیر میکند و عباره اخیری از حیث صرف قوه و مرآنتی با مناد مفارقی ندارد و یعنی آن بامناد ما فقط از جهت منظور غائیست زیرا قسمت کوچکی از جهان را که آن مناد مستقیماً و صریحاً را داشته باشد همان نیست که در نزد مناد ما موجود است. هر جا و در هر نقطه که حواس ما جسمی را که مربوط به منادی است یافت، منظور غائی آن مناد را نیز اید و ابسته

بهمان نقطه، بدانیم و بعباره اخیری منظور غائی هرمناد همان جاست که جسم محل او است.

ز — عالم اجسام و ماده از آنچه تاکنون گذشت بخوبی بس می‌آید که بعقیده لاپینیز چنانکه «مالبرانش» و «دکارت» می‌گفتند، وجود ندارد که یکی متفکر و غیر ذی بعد و دیگری غیر متفکر و ذوبعد باشد، بلکه در عالم وجود تنها یک جوهر لابعد روحانی موجود است که صفت و عمل اصلی آن قوه و فکر است. اجسام و اشیاء چیزی جز تصور نیست یعنی آنچه را که ماده و جسم می‌گوئیم تنها نمایشهای ساده ازمناد میباشد که خود از بعد و جسمیت بی بهره است.

ماده را نمیتوان صاحب هیچ‌گونه حقیقتی دانست چه اگر ماده را که قابل قسمت است لانهایه تقسیم کنیم و بکوچکترین جزئی از آن که با میکروسكوب قابل رویت است بر سیم بازهم مشاهده می‌کنیم که تقسیم ما در این حد متوقف نشده و باز این قسمت کوچک به لانهایه تقسیم خواهد شد و آخر کار بجزئی یا قسمتی نمی‌رسیم که بتوانیم در حد آن متوقف شده و آنرا جزء اصلی و حقیقی جسم بشهادیم و بگوئیم: «این یک وجود حقیقی است». پس از اینجا باید گفت که هیچ‌گونه حقیقتی در ماده ذوبعد وجود ندارد و اجسام یک سلسله امور ظاهری ای اساسی است که فکر، حق تقسیم آنرا الی غیرالنهایه دارد ولی هیچ‌گاه بنهایت خواهد رسید و روح نیز اگر بخواهد بحقیقت ماده برسد سر و کارش بخلاف خواهد انجامید.

پس نتیجه تحقیق باینجا کشیده است که عالم خارحی چیزی جزا ظواهر و صور بی اساس نیست که بر آینه مناد منعکس شده است این تصاویر اگرچه بحقیقتی مادی منوط نیستند ولی با اینحال مناط آنها «یک چیزی» میباشد. اما این «شئی ما» که حقیقت مادی نیست ولی باز در نظر ما حقیقتی دارد چست و چرا همه آنرا بحقیقت می‌ینند؟ مثلاً چیزی درختی را که من حقیقی می‌ینم دیگران نیز حقیقی می‌ینند و تصور مینهایند؟

دلیل این امر آنست که منادها جملگی یک نحو مبهم یا واضح آنرا به همین گونه که من می بینم مشاهده مینهایند . عالم فقط از آن حیث که نزد جمله منادها یک نحو مشهود و محسوس است دارای حقیقتی مادی است .

از این مقدمات چنین برمی آید که لایبینز حقیقت دنیای مادی را به «ادرال» منادها که در جمله آنها مشترک و متعدد و یکنوع است منجر می‌سازد و بهر جوهر جسمانی که فی حد ذاته ومن حیث هو هو موجود باشد بشت پا میزند .

اما این موافقت و مشارکت که در ادرال تمام منادها مشاهده می‌شود ، از جهت وجود یک ماده جسمانی که در تمام منادها یک نحو تائیر کند باید فرض شود ، و نه از جهت یک عمل دوطرفه و مشترک منادها بر بکدیگر : بلکه این مشارکت و هم آهنگی منادها در مشاهده عالم نتیجه یک «نظام از لی » است که خداوند در آنها ایجاد کرده است .

پژوهشگاه علم انسانی مطالعات فرنگی سسه چرخه تازه

ستال جامع علوم انسانی

سه چرخه‌ای که در این گرادر ملاحظه می‌کنید ، دارای مونوری است که با گاز ولبن حرکت می‌کند و در هر ساعتی شارژه میل می‌رود . بالاوه دارای چراغ و ترمز و قیچ می‌باشد و با یک گالون گاز ولبن هفتاد و پنج میل می‌رود . این سه چرخه مخصوص اشخاص فالج است که قادر برآوردن

نمی‌شوند .

